

8 במאי 2008, 6:51

חיה בסרטון

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

האזרחית הקטנה בנפתולי הבירוקרטיה.פורסם ב13 באפריל 2008, 23:02 **בכללי**

אני מחשיבה את עצמי לאזרח הגון מן השורה. משתכרת בכבוד. משלמת מס הכנסה ובטוח לאומי בזמן. ממלאת את כל חובותי לאומה. כי ככה זה צריך להיות במדינה מתוקנת לא?

רצה המקרה. וחליתי במחלה המוגדרת "קשה". מה שאילץ אותי בפועל להפסיק לעבוד (בהוראת רופא). ולהתמקד בטיפול ובהחלמה.

ולא הייתי מטרידה אתכם בזוטות אלו. אלמלא נאלצתי להתמודד. עם הפקיד פופצ'יק שמעביר אותך לשופצ'יק שיטפל בענייך. (שביננו אינם כה דחופים, אינך חולת הסרטן היחידה פה. אם כבר את שואלת).

ראשית, שלושה חודשים אין הביטוח הלאומי רואה בך חולה. (אולי בזמן הקצר הזה תמותי לדוגמא? למה להתחיל בתהליכים כלשהם???)

לאחר שלושה חודשים... אם סיימת את ימי המחלה שלך יש על מה לדבר. ואם לא... קודם תסיימי.

סיימת את ימי המחלה? יופי!! נפלא. עברי לשלב הבא.

אם השתכרת מעל סכום מסויים. אינך זכאית לקצבה בזמן שאינך עובדת. אם לא עבדת גם לפני כן. ו/או שכרך היה נמוך גם הוא. מדינת ישראל תעניק לך קצבה.

מסקנה: כדאי לך לא להיות אזרחית הגונה. ובכלל.. כדאי שלא תתפרנסי בכבוד ותהיי נטל על החברה. זה ישתלם בעתיד.

אם קיבלת קצבה. ואת חולה אונקולוגית שאולי זכאית לסיוע בבית. (שכן, כידוע רוב החולים האונקולוגים חיים חיים רגילים ושגרתיים לחלוטין. למה להפלות אותם לטובה?). תשלח עד לביתך אחות ביטוח לאומי. אשר תבדוק מסוגלותך לסייע לעצמך. ואם הפכת לסייעודית המחלת את עצמה בחיתול. ולא מבחינה בין ילדיה לבעלה. אולי תזכי לסיוע הנ"ל. כל חולשה אחרת נחשבת לפינוק. ולהתפנק... אצל אמא. לא אצלנו פה בבקשה!!!!

אה, אבל למה להיות קטנוניים. הביטוח הלאומי מעניק לך בבדיבותו 100% נכות לתקופת הטיפולים. ומה משמעות הנכות הזו? ובכן, למשל מגיע לך תו נכה. תו זה יכול להקל עליך בהגיעך למקומות הומי אדם המזמנים חניה רחוקה רחוקה. רק שכדי להשיג את התו הזה שוב יש למלא טפסים, לשלוח, ולחכות. ולמי יש כח לזה בכלל???

מתוך הנחה שהחולה האונקולוגי לא יכול לעבוד מגיעות לו עוד אי אלו הטבות. הכרוכות רק במילוי טפסים ארוכים כאורך הגלות. שליחתם... חיוג מנג'ס לבדוק מידי פעם מה עלה בגורלם. (ואז עונה לך אפרת שהטפסים אצל מיכל. ומיכל בכלל אומרת שהטפסים אצל אפרת. ובקרב... תזמני לועדה רפואית. "מה זאת אומרת אם אנחנו רוצים להרוג אותך???? גיברת, זה רק סרטן...").

אהה, וגם יש עזרה וסיוע בנסיעות לטיפולים. אז מה אם אין אוטובוסים לבית החולים שלך???

מה זה לא פייר!!!!

וההקרנות???

הידעתם שחולים מן הפריפריה נדרשים לנסוע מידי יום לבית חולים רמב"ם. (מבית למשל המרחק הוא שעה וחצי נסיעה לכל כיוון). או לחילופין לעזוב את החיים הרגילים, המשפחה, הבית ולגור חודש וחצי. במלונית בגבעתיים אם ממש רציתם לדעת. (מה יש אם הסרטן לא הרג אותך הנסיעות יהרגו אותך???)

חשבתי לעצמי, שאולי חלק מן החולים מוותרים על המאבק על חייהם. בגלל האנרגיות הרבות שהם צריכים להשקיע בכל הבירוקרטיה שמסביב. גם בשיגרה רגילה קיים קושי להתעסק עם פקידים וטפסים. על אחת כמה וכמה בשגרת חיים בה עלייך להתמקד במלחמה על חיך. על בריאותך.

הלללללוו???

מישהו שומע אותי???

מישהו יכול לפשט את התנאים???

מה את רוצה???

אתם שואלים. תנו לחולים לחלות בכבוד. בחיאתת עיזבו אותם מניירת. הקלו עליהם. אף אחד לא יהיה מיליונר מהמחלה הזו. במקום להתעסק בזוטות כמו חולה סרטן מגיע לו או לא מגיע לו? צאו באמירה גורפת הגורסת. שמגיע!!! עיזבו את החולה ומשפחתו מלמלא מיליון טפסים. תהיו לארג'ים בקטע הזה. ואת כל הניירת, הועדות והפקידות. השאירו לאנשים שבאמת אינם אזרחים ישרים ואמינים. הפסיקו להתייחס לפריפריה בזלזול. ודאגו למרכז רפואי בו תתבצענה הקרנות במרחק סביר לחולה. ואל תהרגו אותו בנסיעות מתישות. זה כל כך פשוט. אז למה לא בעצם?

<< לרשומה הקודמת לרשומה הבאה >>

הוספת תגובה | חזרה לבלוג - חיה בסרטון